

LES FULLES SEQUES

Lletra: Àngel Guimerà. Música: Enric Morera

Les fulles seques fan sardana
d'ací d'allà saltironant,
i dintre el bosc la tramuntana
sembla la cobla al lluny sonant.

I quin seguit de fulles roges
que enjogassades porta el vent;
les que més corren, semblen boges,
altres se'n venen dolçament.

I quan el sol se'n va a la posta,
l'arbre que enyora el seu fullam,
poc a poquet son ombra acosta
als balladors damunt del camp.

I surt la lluna trista i sola,
fulla d'un arbre on ha viscut,
que va cercant pel cel on vola
les companyones que ha perdut.

Les fulles seques fan sardana;
mes, quan l'albada surt després,
de les endú la tramuntana
espais enlaire per mai més.

I l'arbre sec ja torna a viure,
fulles i flors arreu badant,
i cada brot, quin cants de riure,
fent nius les aus i els becs untant!

Després la fruita, que encisera,
pengim-penjam al sol que es foc,
el préssec ros i la cirera,
la pruna clàudia i l'albelcorc!
Oidà ! Quin goig! Fem les rodones,
sardanejant de dia i de nit,
les mans unint homes i dones,
els ulls clavats en l'infinit!